

[Ministeren for handel, industri og søfart.] til, at vi har mulighed for yderligere at fylde sømandsskolerne og måske lade den ønskede undervisning foregå dér. Jeg er villig til at drøfte denne tanke i udvalget, men jeg tror ikke, den er gennemførlig. Jeg tror, det forholder sig sådan, at den undervisning, der gives dæksbesætningen, og den, der gives maskinbesætningen, er af så principielt forskellig karakter, at den bør foregå på forskellige skoler for at give et tilfredsstillende resultat. Jeg ved godt, at man fra rederside er meget betænkelig ved denne lovgivning, især betænkelig ved det obligatoriske — en betænkelighed, som jeg forstår man fra kommunistisk side deler med rederne, uvist af hvilken grund. Men jeg tror, man skal lade disse betænkeligheder falde.

Jeg kan give forskellige af de ærede medlemmer ret i, at aftenundervisningen i et relativt begrænset antal byer vil rejse visse problemer, men om det kan gøres bedre på en anden måde, vil jeg indtil videre stille mig tvivlende overfor. Vi kan naturligvis se på det problem i udvalget.

Med hensyn til mulighed for, at man på tekniske skoler kunne påtage sig uddannelsen af skibskokke som et led i den foreliggende undervisningsplan — det var det spørgsmål, det ærede medlem hr. Kristian Nygaard rejste —, kan jeg kun sige, at såvidt vi har undersøgt det, skulle der foreligge en sådan mulighed. Hvad det vil kræve i henseende til ændret timeplan og ændringer i den normale undervisningsgang, kan jeg ikke på stående fod redegøre for, men også til det spørgsmål kan vi vende tilbage i udvalget.

Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen rejste samme tanke, som man fra kommunistisk side rejste under behandlingen af sømandsundervisningsloven, nemlig at man skulle lade disse aspiranter sejle et stykke tid først og så bagefter tage dem på skole. Det lyder umiddelbart meget tiltalende, men ved nærmere eftertanke tror jeg, man må erkende, at tanken er uigennemførlig. Har man først givet slip på en sømand, så han er kommet ud at sejle, hvordan får man ham så nogensinde halet ind på en skole? Det tror jeg ikke kan lade sig gøre. Skal vi nå en løftelse af den almindelige standard, bidrage til handelsflådens kvalitative højelse, bidrage til det generelle sociale fremskridt, som tilsigtes med denne lovgivning, så må reglerne være generelle, gælde alle, ellers vil tanken mislykkes og blive til ingenting.

Til slut et par bemærkninger om spørgsmålet om skolepenge, som det ærede med-

lem hr. Lynnerup Nielsen talte om. Det gælder med hensyn til sømandsskolerne, at enhver værdig ansøger, der ikke selv kan præstere skolepengene, får dem betalt, og nøjagtig den samme fremgangsmåde vil vi naturligvis i administrationen forsøge at benytte overfor de skoler, der er tale om her.

Med disse bemærkninger vil jeg takke de ærede ordførere og håbe på en hurtig og positiv udvalgsbehandling af disse forslag.

Qvist Hansen: Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen kunne ikke forstå, at man ikke først kunne lade disse mennesker komme ud at sejle og så lade dem tage skoleuddannelsen bagefter, men det ærede medlem ved jo ligeså godt som jeg, at der ikke er noget uhørt i det. Et kedelanlæg i land skal ikke være ret stort, før man forlanger, at vedkommende fyrbøder skal have aflagt kedelpasserprøven, før han får lov til at passe det. Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at man skal have certifikat for at have lov til at passe kedler og maskin-anlæg, som ikke behøver at være så forfærdelig store. At passe kedel ombord på et dampskib kræver i hvert fald visse tekniske forudsætninger, og det kan man ikke ganske tilfældigt overlade til enhver. Jeg tør vove at påstå, at en kedelsprængning eller -eksplosion ombord i et dampskib er fuldtud så alvorlig som en kedelsprængning eller -eksplosion ved et anlæg i land, og i land forlanger man som sagt, at vedkommende skal have aflagt kedelpasserprøven.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen og det ærede medlem hr. Damsgaard havde betænkeligheder ved, at skolerne lå langt fra hinanden, og mente, at det kunne volde visse vanskeligheder med hensyn til ophold o. s. v. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at allerede i § 1, stk. 2, står der, at ministeren på nærmere fastsatte vilkår kan meddele sin godkendelse af andre skoler med samme formål. Dette stykke er selvfølgelig indsat med henblik på de tilfælde, at man opdager, at det volder vanskeligheder for de unge mennesker at søge disse skoler; man kan da, når de tekniske skoler er tilpas udbygget med maskinteknikum o. s. v., give tilladelse til, at også disse skoler tages i anvendelse.

Med hensyn til spørgsmålet om at anvende de allerede oprettede sømandsskoler til uddannelse ved det ærede medlem hr. Damsgaard lige så godt som jeg, at sømandsskolerne har en motor, som ikke er altfor fænomenal i størrelse, og denne motor lærer eleverne at passe, de lærer, hvordan den er indrettet, de er med til at skulle den ad og